

Évközi 3. Vasárnap C

*Ez a nap ugyanis szent a mi Urunknak.
Ne szomorkodjatok, hiszen az Úrban
való örvendezés a ti erősségetek. (Neh 8,10)*

Olvasmány

Nehemiás 8,2-4a.5b.8-10

Azokban a napokban, amikor a zsidók visszatértek a babiloni fogságból, az egész nép egy emberként összegyűlt a Víz-kapu előtti téren. Akkor Ezdrás pap a gyülekezet elé tárta a Törvényt, a férfiak, a nők és mindazok elé, akik meg tudták érteni. A hetedik hónap első napja volt. A Víz-kapu előtti térségen reggeltől délig felolvasott a férfiaknak, a nőknek és mindazoknak, akik meg tudták érteni. Az egész nép figyelt a Törvény könyvére.

Ezdrás írástudó felállt egy erre a célra készített faemelvényre. Kinyitotta a könyvet az egész nép szeme láttára – magasabban állt ugyanis, mint a nép –, s amikor kinyitotta, az egész nép felállt. Akkor Ezdrás áldotta az Urat, a nagy Istent, s az egész nép felemelt kézzel ráfelelte: Ámen, ámen. Majd mélyen meghajoltak, és a földre borulva imádták az Urat.

Ezután felolvastak az Isten törvényének könyvéből tagoltan, megmagyarázva az értelmét, úgy, hogy meg is értették, amit felolvastak. Akkor Nehemiás, a kormányzó, Ezdrás, a pap és írástudó, valamint a leviták, akik az egész népet tanították, így szóltak az egész néphez: "Ez a nap az Úrnak, a ti Isteneteknek van szentelve. Ne szomorkodjatok hát és ne sírjatok!" Amikor ugyanis a Törvény szavait meghallotta, sírt az egész nép. Azután így szóltak hozzájuk: "Menjetek, tartsatok ünnepi lakomát! Küldjetelek belőle azoknak is, akik nem készítettek! Ez a nap ugyanis szent a mi Urunknak. Ne szomorkodjatok, hiszen az Úrban való örvendezés a ti erősségetek."

Szentlecke

1 Korintusiaknak 12,12-14.27

Testvéreim! A test ugyan egy, de sok tagja van. A testnek ez a sok tagja azonban mégis egy test. Így van ez Krisztussal is.

Mi ugyanis, akár zsidók, akár pogányok, akár rabszolgák, akár szabadok vagyunk, mindnyájan egy testté lettünk a keresztségben az egy Lélek által. Mindannyiunkat egy Lélek itatott át. Mert a test nem egyetlen tagból áll, hanem sokból.

Ti Krisztusnak teste vagytok, s egyenként tagjai.

Evangélium

Lukács 1,1-4; 4,14-21

Már sokan vállalkoztak arra, hogy a körünkben lejátszódott eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az isteni ígének. Most jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek pontosan utánajárjak,

és sorban leírjak neked mindent, tiszteletre méltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanítások, amelyekre oktattak. Abban az időben: Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába. Híre elterjedt az egész környéken. Tanított a zsinagógákban, és mindenki elismeréssel beszélt róla. Eljutott Názáretbe is, ahol nevelkedett. Szokása szerint bement szombaton a zsinagógába, és olvasásra jelentkezett. Izajás próféta könyvét adták oda neki. Szétbontotta a tekercset, és éppen arra a helyre talált, ahol ez volt írva: "Az Úr Lelke van rajtam. Fölkent engem és elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, s hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabaddá tegyem az elnyomottakat, és hirdessem: elérkezett az Úr esztendeje." Összetekerte az Írást, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában minden szem részegeződött. Ő pedig elkezdte beszédét: "Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok."

Elmélkedés

Legtöbben szembesültünk már az elterjedt mondással: Jézus "igen" – Egyház "nem". Sokan értelmezik Jézus üzenetét eleven és szikrázó erőként, amellyel szemben az Egyház letűnt idő muzeális, életidegen relikviája. Gyakran úgy tűnik, hogy az Egyház elmaradt az utolsó kanyarban és csak önmagáért van. Pont a fiatal nemzedék menekül zajosan az Egyházból, ugyanakkor különféle szekták és "Jézusmozgalmak" indulnak virágzásnak. Őszintén fel kell tennünk a kérdést: az Egyház egyre érzéketlenebb lett az emberek gondjaival, vágyaival szemben? Tud-e egy ilyen Egyház útravalót adni az emberiségnek? A problémák a menekülő emberekben vagy az Egyházban vannak? Lehet-e újra jelentős társadalmilag egy ilyen Egyház? Igen, lehet. De csak azzal a feltétellel, ha önkritikusan és őszintén visszatér Jézus üzenetéhez. Jézus tanításának központi mondanivalója az Isten országa. Benne, szavaiban, cselekedeteiben, egész személyében jelen van már Isten országa. Sok ellenállás ellenére célirányosan és feltartóztathatatlanul terjed olyan emberek között, akik hagyják, hogy Jézus üzenete megfertőzze és vonzza őket – Isten népe körében, az Egyházban. A Biblia felhívja figyelmünket Isten országának jellemzőire: foglyok kiszabadítása, örömhír hirdetése a szegényeknek, elnyomottak megszabadítása. Isten gondoskodása kiterjed az egész emberre, nemcsak a "lelkére". Így válnak a szociális alapfeltételek a vallásosság ismertetőjelévé. Ebben az értelemben az Egyház feladatainak három lényeges területét különböztethetjük meg:

- Isten szeretetének jele kell, hogy legyen. A szeretet azt jelenti, hogy alapjaiban igent mondok a másakra. Hagyom, hogy legyen olyan amilyen, akkor is, ha először nem értem élet- és gondolkodásmódját. Szeretettel elfogadni valakit, hogy meg tudjam érteni – pontosan ez Jézus magatartása, aki mindenféle elvárás elé helyezi a meghívást.
- Az Egyház szembe kell, hogy szálljon mindenféle embertelenséggel az emberek szabadsága érdekében. A szabadabban emberibb világ egyben istenibb világ is.
- Végül az Egyház feladata, hogy gondoskodjék arról, hogy a hit és Isten országának megnyilvánulása ne maradjon bezárva a templom falai között. A hit olyan cselekvéshez kapcsolódik, amely az emberek szabaddá tétele által Isten országának megvalósulását segíti elő.

"Az Egyház nem állhat csupán szavakból, csak abból, ami volt. Ha az emberek már nem értik az Egyház üzenetét, akkor az Egyház másképp kell, hogy közvetítse azt. Pontosan így teljesíti megbízatását, azonosul azzal, amit az Úr akar tőle, ha azt teszi, amit az Úr tett. Odaadta magát sokakért, elveszítette életét és így megnyerte azt." (K. Hemmerle)